

[Valdemar Sørensen.]

har udviklet sig, afvente det Resultat, den nedsatte Kommission kommer til.

Jeg kan da heller ikke erkende, at de Midler, der er i denne Toldlov, er uden Betydning for Statshusholdningen. Jeg har i Udvalget forespurgt, hvilket Beløb de Toldpositioner, der berøres af de midlertidige Toldlove, giver i Indtægt, og har faaet det Svar, at de i et Kalenderaar giver henimod 52 Mill. Kr., hvilket nogenlunde svarer til, hvad man har skitseret ved de forskellige Behandlinger af disse Forslag gennem Aarene. Naar man nu regner med, at de samme Toldpositioner under den almindelig gældende Toldlov vilde have givet en Indtægt paa ca. 20 Mill. Kr., vil man dog se, at der er et Par og tredive Millioner Kroners Difference, som altsaa indgaar i Statens Husholdning, og som paa en eller anden Maade maa erstattes, saafremt man vil væk fra denne Lovgivning. Og det tror jeg ikke lader sig gøre i Øjeblikket. Jeg anbefaler derfor, at vi forlænger disse Toldlove uændrede.

Jeg har Lyst til at tilføje et Par Ord om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Parti stadig væk kommer ind paa ved Fornyelsen af den foreløbige Toldlovgivning, nemlig Spørgsmaalet om Benzin-Femøren. Jeg tror ikke, jeg ser paa det paa samme Maade som det ærede Medlem, men jeg erkender dog for mit Vedkommende, at der, naar man ser hen til, hvad disse Penge, Vejmillionerne, som de jo hedder, bruges til, er en Omstændighed, der taler for at tage hele Spørgsmaalet om Fordelingen af Pengene op til Undersøgelse. Saadan som Forholdene har stillet sig i de senere Aar, staar det for mig saaledes, at Amterne vel nok efterhaanden har udbygget det Vejnet, som det paahviler dem at udbygge, og at Spørgsmaalet derfor er at skaffe Midler til Kommunerne, for at de i større Grad kan gøre det samme ved de mindre Veje, som Amterne har gjort ved de større Veje. Om denne Ændring saa skal foregaa paa den Maade, at man overfører de Beløb, der hidtil har været givet til Amterne, til Kommunerne, eller paa den Maade, at man overfører Pligten til at istandgøre Vejene fra Kommunerne til Amterne, det skal jeg ikke ved denne Lejlighed have nogen Mening om, men det er et Spørgsmaal, som i hvert Tilfælde maa afgøres ud fra ganske rationelle Synspunkter; uden videre at foretage en Overførelse som den, det ærede Medlem og hans

Parti foreslaar her, kan vi for vort Vedkommende ikke være med til.

Jeg tror, at der ikke er Anledning til ved nærværende Lejlighed at sige mere om det foreliggende Forslag. Det taler for sig selv. Enhver i denne Forsamling ved, hvad det betyder, og ved, hvilken Indvirkning paa Finanserne det har, ved, hvorledes en Ændring af hele dette System maa foretages ud fra ganske andre Forudsætninger end dem, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Parti stiller op, og jeg vil derfor paa mit Partis Vegne foreslaa, at vi vedtager Lovforslaget, som det nu foreligger.

Valdemar Thomsen: I Lighed med tidligere kan jeg erklære, at min Gruppe i et og alt kan slutte sig til de af Venstre paa dette Omraade stillede Ændringsforslag. Navnlig er vi stemt for at overføre den ekstraordinære Benzinbeskatning til Kommunernes Vejformaal, herunder til Snekastning. Jeg anbefaler derfor at stemme for de under Nr. 1, 2 og 3 i Betænkningen stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget. Med Hensyn til de af Venstremindretallet stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at dem kan jeg ikke modtage. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa disse Forslag; de er jo kendt fra tidligere Tid. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at naar man nu taler om, at man giver Kompensation for de Indtægter for Staten, som man ønsker paa anden Maade skal bortfalde, er der det ejendommelige ved det, at medens Indtægterne konstant skal glide bort, er Kompensationen kun anvist for et ganske kort Tidsrum, for Omsætningsskatten paa stærke Drikke endog kun for $\frac{3}{4}$ Aar — jeg ved ikke, hvad den dybere Mening er med, at medens Ølafgiften dog skal gælde indtil Udgangen af 1940, skal den nye Omsætningsafgift kun gælde indtil Udgangen af 1939. Men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa dette Forslag; det er jo Ting, der behandles i Skattekommissionen.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gentog det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger vedrørende Budgetteringen, skal jeg sige, at jeg synes, det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde det saa godt, som det nu kan gøres, naar man skal stille Tingene op paa den Maade, og jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Him-